

V. A. JUNG

Rodina Petra Běla

Roman ze života českých farmářů v Koberzce.

— Co pak, že ten hoch tak dlouho nejde? — tázal se Petr Běl, dívaje se stále ke dveřím. — Toť se rozumí, on musí dříve vyslédit, zdali všechno je v pořádku, jako bychom my to nedovedli. Vzdil bych se, že šel probudit čeledína, aby se ho na všecko vyptal. Musím se podívat. — A Petr Běl vyšel ven.

— Kam pak jste se schovali, když přišla ta bouřka? — tázala se mně náhle paní Bělová.
— Co jsem jí měl říci? Nepravdivou nebo vyhýbavou odpověď jsem jí dát nemohl. Karel byl by přišel a mou výpověď vyvrátil. Řekl jsem pravdu a vida, že paní Bělová je všecka zarážena, ujistil jsem ji, že jí podám později vysvětlení, které Karla omluví.

Otec se synem se vracel. Bylo slyšeti ze dvora jejich hluchý hovor. — Co na tom, že jsem ho budil? — mluvil Karel. — za to si můj ženo ráno poležet. — Byla to patrně řeč o čeledínovi. Takových sporů pro nic a za nic bývalo patrně mezi synem a otcem více. U tohoto vyplývaly z nedůtklivosti a u onoho z vědomí svého domnělého či skutečného práva. A přece Petr Běl měl Karla nespírně rád.

Karel vešel do světnice, tázal se po Anežce.
— Šla už spát? — odpověděla paní Bělová a hned dodala. — Víš, že dr. Van Linden jí zakazuje dlouho bdít — škodí to přý zdraví a kráse. Je vidět, že jí má rád. Ostatně už je bezmála půl noci.

— Potkali jsme Viktora Lavallu — pravil Karel.
— Ano, byl u nás, — vpadla mu do řeči paní Bělová. — to bych byla do té Innonoši nikdy neřekla, že se tak zapomen.

— Co na tom? — prohodil Karel, — jiné se zapomenou taky, a přece jim toho nikdo zlým nevzpomíná.

Paní Bělová se zarážila, sklopila oči a zdálo se mně, že se i začervenala.

— Neměla jsem tu Indiičku nikdy ráda, — pokračovala paní Bělová s patrnou námahou nedati na sobě nic znát. — Když Victor Lavalle dnes přišel, ptal se nejdříve po Anežce a v její přítomnosti nám vše vyprávěl. Kdo ví, proč se pořád při tom na ni díval — zrovna jako by jí chtěl očima probodnout. Nic dobrého v tom nevězí!

— Ty pořád něco máš — vložil se do toho Petr Běl. — potom že přý ženská všechno pozná! Victor Lavalle se Anežku líbí, to je to. A také se mně na mou duši zdá, že by s ním udělala větší štěstí nežli s drem. Van Lindnem. Modré s nebo by jí šel! Celé dva měsíce léčil na jelny, aby je mohl přinést Anežce živé. Škoda, že je to — Indiián.

Po večeri vykazali mně pokoj — v rohu druhého patra s jedním oknem do dvora a druhým do sadu a do lesa za ním.

Nechtělo se mně jaksí spát. Posadil jsem se u okna a díval se ven do měsátné noci. Nad lesem visela světle fialová mlha, z níž jako bulvany z posazených hor draly se koruny nejbližších cedrů. Plně světlé měsíce padalo do sadu s pevně živé pěstovanými záhonky květin a zeleniny a černou spleť stínů mladých ovocných stromků. Oknem do dvora viděl jsem až na pastvisko, kde ani nepozdvihující svých hlav páso se několik koní a leželo daleko od sebe roztroušené stádo ležících a přežvýkajících krav. Všechno oddychovalo hlubokým mírem. Chodil jsem od okna k oknu, nemoha se obrazu ani nasytit.

Po chvíli někdo slabě zakukal na má dveře. Byla to paní Bělová. Chodil jsem, prole přeháží. Mateřská srdce —

— Slyšela jsem vás přecházet a poznala, že nespíte. Nemohla bych také ani sama usnout, kdybych se nedověděla, jak se stalo, že jste hledali přístřeší právě u Jenningsů. Karla vyptáváte se nechtě. S ním se mi nikdy neschováje a dělá si všecko podle své hlavy. Bože, Bože, nevím, po kom ten hoch je! Po mně není, nemám tajnosti před nikým a po tatíku teprve ne; ten všecko vyřvává. Jen si povraťte — bartoňo vám je to také známo, vaše maminka vám to jistě pověděla, protože byla tehdy u nás, když se Karel narodil — tatík se jednou trochu víc napil, nežli měl, a

vypravoval před tím hochem, že jsme ho měli před svatbou.

Nevěděl jsem o tom opravdu nic. Ze si to paní Bělová myslila, vysvětloval jsem si tím, že prosti lidé, žijící dlouho na samotě, jimž každá maličkovost je velikou událostí, soudí, že my sami jsme s každou podrobností jejich života obeznámeni. Ah, proto se tak zarážila a zaruměla, když byla řeč o poklešku Innonoše.

— Tim, jenom si vykládám jeho uzavřenost vůči mně, — pokračovala dobrá paní Bělová. — A já ho mám tak ráda. Zdá se mně, že jediné laskavé slovo z jeho úst, ba jediný vlnitý pohled jeho byl by prodloužením mého života. A onie — ba ani v těžké chvíli by mě snad k sobě nepustil! Jen si povraťte: jednou vlázel na poli. Opravoval něco koním na fěmení; ti se náhle čehosi lekli, vytrhli se mu a srazili ho k zemi. Na štěstí upadl do hluboké brázdy, sice by byl býval nebožtíkem. Vlečené přes jeho brány vryly mu hlubokou ránu mezi žebra a na lýtku. Nebyla bych bývala o tom zvěděla, kdybych byla náhodou nešla kolem stodoly a nezastlechla jeho sténání. Podívala jsem se skulinou; seděl tam svělečný do naha a obvažoval si rány. Volám: — Karle, Karle, co je ti? — — — I nic, jděte pryč! — odpovídal mně. Kdyby se jen již chtěl oženit. Dnem i nocí stáruji a přemýšlím, která nevěsta by se proň nejlépe hodila. Ale ani v tom se mně nezdáří. — A ubohá paní Bělová div se nerozplakala.

Za její řeči počítoval jsem, že přišla moje chvíle. Sběral jsem veskeru svou vřimlivosť. Odbyl jsem především nehodu se splečenými koni tím, že Karel jí nechtěl polekat, což vlastně avědělo o jeho lásce k ní; že ji k sobě nepustil, bylo přirozeno — vždyť byl právě nahý, třeba by byla ona stokrát jeho matkou. Ze dělá vše podle své hlavy — co na tom? — jen když to dělá dobře. Karel byl každým esulem Američan, dítě tvrdých západních poměrů, které dítětem dávají právo na neodvratnost, o jaké se člověku, vyrostlému v Evropě, ani nesní. O podivné zvůli Petra Běla jsem se ani nezmiňoval — kdož ví, zda-li takovou vášně napsal! Možná, že při nějakém maličerném sporu se synem podobnou závěť mu jen pohrozil. A nyní jsem vylíčil naši zastávku u Bessie Jenningsovy. Bessie nebyla snad ani tak hezká, ani tak hodná, co jsem na ni vyplýval nadšených slov! Paní Bělová poslouchala, poslouchala, a čím dále, tím spokojenější se usmívala. — Dohrounoe! — Sam Pánbůh vás nám poslal!

Karel měl u matky vyhráno. — Odměnil se mně druhého dne tím, že mě nazval maminciným mazánkem.

Anežka Bělová.

Probudil jsem se v teplé lázni slunečního světla, deroucího se plnými proudy do okna na východní straně. Paní Bělová stála ve dvoře uprostřed hemžícího se hejna drůbeže, kteréž ze zástěrky házila plně hrsti zrní. Nechyběli ani na dvorech nezbytní příživníci, rozpuštělé povykující vrabci. Už i ti se sem na daleký západ dostali, byvše přivezeni z Anglie, aby přistěhovalecům připomínali domov. A jsou právě tak rozpinaví a dobovační jako Angličané. Dotírají se až k samému hejnu a jen uskakují, jakmile některá slepice se za nimi rozběhne, aby některého klofna.

Pěkná vyhlídka přímo z lůžka a vědomí sladkého farnice po několika aspoň dnech byly by mně nedaly ani vstávat, kdybych byl na stolici vedle svého lůžka nespátlil z brusu nový mundur, záležející z barovné, hrubé košile s provázkem tuisto knoflíků u límce, z kazajky a spodků z jakési mně neznámé pevné látky, se širákem s koženou stužkou a páru nových, důkladných bot. Můj vlastní oděv zmizel. Kdybych byl ještě měl k té výpravě široký opasek se dvěma revolvery a mohl se jiti ukázat Rampouchovi, vsadím se, že by byl neřekl ani „aha!“ jako tehdy při návštěvě Mistra Raabkberho, a byl by vzal nosy na ramena. Takový farmářský oděv má své výhody — dlužno to netřeba se strojit, člověk do toho šlaci jako basič, když se zval na poplach. Ale jen

co je pravda, bál jsem se trochu prvního dojmu před očima svých hostitelů a zvláště — proč bych to neřekl raději hned? — před očima Anežky Bělovy, které jsem posud neviděl. Řekli jí, že jsem ulizaný mňšták, a já se před ní objevím jako nemotorný klacek. Už lomoz mých bot, když jsem sestupoval po schodech, byl zlou předzvěstí mých rozpaků.

Paní Bělová právě vyhodila poslední hrst ze zástěrky, když jsem vykročil na dvůr.

— „Jemine, to vám to sluší!“ zvolala lehotivě, „teď ještě jen aby vás slunce hodně opálilo. Za malou chvíli bude snídáné. Posnídáte společně s Anežkou. Jděte tamhle do obory — tam ji najdete, mazlí se tam a jelny.“

Nevešel jsem hned, nýbrž podíval jsem se tam dříve skulinou mezi vysokými prkny, jimiž obora byla ohrážena. Stal jsem jako přičarovaný, neboť výjev, jenž se poskytoval mým zrakům, byl příliš vášň. Abych jej byl rušil. Zádý k potoku, jenž protékal ohradu, a tvářil ke mně seděla ve bělavém volném rouše na nízké stoličce dívka a česala si a čechrala bohaté proudy svých dlouhých vlasů. Teplé paprsky ranního slunce zlatily jí mírně nachýlenou hlavu a laškovaly po zádech paroháče a jeho družky, kteříž oba pochutnávali si na jakési zeleni v divěné kličce. Dívaje se proti slunci, nemohl jsem rozeznat rysy jejího obličje. Nyní odehlnala paroháče, aby dopřela lani zbytky potraviny. Odehlnal jsem jí obočí, postavil se za ni a přes její ramě hleděl se dostat k potravě. Anežka nechtěla vstát, kteréž patrně si byla vymýšlela a nyní na slunci sušila a jala se hladiť lať po hlavě. Pochopil jsem tu její zvláštní nážnost ke zvířeti — oboje mělo se dostat rodujny.

Bělová se na tu radostnou událost už těšila.

Otevřel jsem vrátka a rychle jsem je přirazil — zámeček svald u zapadl.

Laň polekaně odskočila, obehla polokruh a postavila se vedle jelena za Anežku; odkud se na mne házily a vyjevěné dívala. Přiblížil jsem se asi na půl cesty a právě jsem sahál po svém širáku, abych smekl a pozdravil, když jsem, skloniv parohy, vyrazil přímo proti mně. Na štěstí jsem člověk odvážný — to jest v tom smyslu, že vím, co v pravou chvíli dělat. Couvl jsem — ovšem obrácen zůdy k útočníku — a trochu snad i rychleji, nežli co možná nazvat convnutím. Avšak soudím-li podle toho, že mně to připadalo celou věčností, dříve nežli jsem se dostal ke vrátkům, pak opravdu to bylo jen convnutím. Závoza, z venčí zapadlá, nepovolila. Vyskočil jsem a zachytil se rukama za příční tránce vysokého plotu, snaže se při tom vytáhnouti zbytek svého „já“ za sebou. Moje nové boty sklouzly po prknech — od potoka ozval se rozpustilý, zvonivý smích — a ten mě strhl s plotu k zemi. — „Vzdám se,“ pomyslil jsem si, — „nežli výsměch, raději ať mě zuri- vě zvíře probodne.“

— „Neutíkejte, on vám nie neudělá!“ ozvala se Anežka.

Viděl jsem, že jelen skutečně stál v polovici cesty, ačkoliv stále klonil proti mně parohy.

— „To on tak dělá každému. Rozožene se a pak se zastaví, neublíží. Proč jste tak utíkal?“ Tázala se Anežka, opět se smáje a kráčeje mně vstříe.

— To já jen tak, slečno, aby si o mne jelen nepořádal parohy. Bylo by jich škoda — jsou takové krásné a rozložitě. Máte to skutečného ochrance! —

— Buďte rád, že to tak dopadlo. Dr. Van Linden pochopil nedávno tuším hůře. Utíkal přes potok upadl a všecek se zmašel. Již dávno jsem se tolik nezasmála. Po dnes mu to nesmím ani připomenout. Pokaždě se zlobí.“

To mě upokojilo; byl jsem rád, že jsem na světě horší zajec. A zvláště mně — nevěděl jsem v té chvíli ani proč — lehotilo, že právě Dr. Van Linden byl prozatím v očích Anežčiných smáčejší nežli já.

Anežka nebyla právě krasavičí. Byla prostřední postavy, poněkud líná, kačňí chůze a nachýlná k boustnutí. Za to její velké modré oči svítily přívětivostí a radostí ze života. Dívák v její okružnici, jako by vysoustruhované bradě a v levé tváři dodával dost nepravdělivým rysem jejího obličje přívětivou a rustomilnost, takže chvílemi zdá se i hezkou. Její bílá líce mály

lehký nádech ruměnce, ale jen tehdy, když také oživena a něčím radostným vzrušena byla její duše. Mluvila česky s anglickým přízvukem, zpívala a výslovností samohlásek ne dost čistou.

— Matinka řekla, že spolu posnídáme, — upozorňoval jsem.

— Hned půjdu — jen co si zapletu vlasy do copů. Sáhnete mi, prosím, do vlasů, jsou-li už dost suché. —

Pokračování.

ZDARMA
naši novou knihu a poučení, které do-
ví Vám, jak léčit doma
**Ohluchnutí,
Katarh,
Záduchu,
Letní zimnici.**

Naše nová kniha poví vám vše o nemocích nosu, hrtanu, uší a plíce; vysvětluje příznaky vyléčitelných nemocí a z jakých příčin tyto stávají se nevyléčitelnými; poví vám, jak katarh, ohluchnutí, hučení v hlavě, záducha, letní zimnice a všechny chronické nemoci mohou býti léčeny ve vašem domově naší novou metodou.

Posleme jednoměsíční léčení zdarma. Naše léčení jest nejlepší na světě pro nemoce uší a podobné. Tisíce lidí byli vyléčeni a to takovými, kteří jinými specialisty prohlášeni byli za nevyléčitelné. Mnozí, kteří se ne nás obrátili, byli značně blázní ale stýleli po několika léčeních, jiní, kteří byli hluchými po řadu let, jsou nyní úplně vyléčeni. Mnozí, kteří trpěli katarhem, záduchou, letní zimnicí a hučením v hlavě, pocítili okamžité ulehčení a dnes veskeré známky nemoci jsou pryč a oni vyléčeni jsou trvale. Tato podivuhodná vyléčení dala nám podnět, bychom nabídlí každému nemocnému jedinou celoměsíční léčbu úplně zdarma. Stačí poslati jméno a adresu a my tu zařídíme tak, že obdržíte celoměsíční léčení ono zdarma a vyrozuměním, že vás to nebude už- ženo stát. Přijměte tuto nabídku dnes a tím obnovíte si dokonale zdraví a šťastně. Adresa: Dep. 5 106f

Dr. Brananan Co.
Specialiste.
305 N. Y. L. Bldg., Omaha, Neb.

RICHARD BURNELL
sedlák a femenář
1210 So. 13. a Pierce St., Omaha.
Ma. na skladě všeho druhu potravinářské zboží. 30 hubiček potravinářské špičky doručeny pro 25. 50. 75. 1.00. Vyřazuje staré potraviny za méně a vykonává veskeré vstřiky. Za přísl. se ročí. 121

PROČ JE TO
že tak mnoho chorob, které zjevne vzdorovaly zručnosti proslulých lékařů podávají se klidnému vlivu obyčejného domácího léku
DRA. PETRA HOBOKO
Protože ono jde přímo na kořen zla, nečistoty v krvi. Je připraveno z čistých zdravotních prospívajících kořenek a bylín a je v užívání po více než sto roků—dostí dlouhou dobu, důkladně jeho hodnotu zkoušeli.
Ne jako jiné léky, neise ho dostati v lékárnách, nýbrž dodává se lidem přímo od jediných vyrábětelů a majitelů. Píste
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
112-118 So. Moyné Ave., CHICAGO, ILL.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
Pravidelná poštovní a paroplavební doprava
z Baltimore do Brémen
přimo po nových dvoustroubových poštovních parnících od 7,500 do 10,00 tun nosnosti:
Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau, Koe'n, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.
II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$52.50 nahoru.
Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajut, která označena jest jako II. kajuta.
Výše jmenované parníky jsou vybavené nové, výtěžné zbudované a salony zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Další zprávy podávají generální jednatelé:
A. SCHUMACHER & CO., No 7. S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & Co., 95 Dearborn St., Chicago, Ill.
aneb jejich zástupci v zemi.

FRANK YUN
vlastní čisté a hojně zásobený
řeznický a uzenářský obchod
v č. 2206 Již. 16. ul., Omaha.
Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Veskeré výrobky uzenářské těší se té nejlepším pověstí. Objednávky možno uřídit telefonem. Douglas 3422.

Texas je místem, které hledáte. **Texas jest nejlepším státem pro domovního.**
Čredné pozemky, rozmanité sklizeň, farmaření po celý rok. Zdravé podnebí, školy a kostely. The San Antonio a Aransas Pass dráhy křídají nejlepším častmi.
Pošlete ženatovému známku na oběžník a další informace. 30
Geo. F. Lupton, G. P. A., San Antonio, Tex

Zvykněte si na to a užijte SEVEROVY RODINNÉ LÉKY, kdykoliv váš chorobný stav potřebuje posily. Jsou to léky osvědčené.

Zdravotní mýdlo
k pěstění čisté, krásné pleti, k ošetřování hlavy, vlasů a rukou, k účelům zdravotním, antiseptickým, kosmetickým a toaletním jest
SEVEROVO LÉČIVÉ KOŽNÍ MÝDLO.
Vyhovuje všem těmto požadavkům. Výtečný pro koupel děcka. Muži si ho chválí při holení. Zkuste jej. Cena 25 centů.

“Severovo Léčivé kožní mýdlo jest výborné. Odporují ho všem těm, kdož trpí na různé vady kůže, jako vyrážky, ubry a šišky. Budou-li se s Vaším mýdlem umývatí po tři neb čtyři dny, snadno potom je odstraní. Či li ono měkoun, zachou pleť. Měl by ho mít každý, kdo chce mít zdravou a čistou kůži.”
Louis Rudman, 312 So. River St., Aurora, Ill.

Na prodej ve všech lékárnách. Žádejte výhradně SEVEROVY léky.

Příjemný dech.
CENNÝM PROSTŘEDKEM, KTERÝ BY MĚL BÝTI STÁLE V DOMĚ, JEST
SEVERŮV ANTISEPSOL.
Upotřebuje-li se ho k vyplachování úst jako kloktadla, čistí ústa, zpřijemňuje dech, léčí bolavé hrdlo a ničí zárodky, kteréž často přivodíi by mohlí mánřivku. Nejlepší prostředek antiseptický (protižlňobný) a desinfekční. Odporují ho každý při vstřikování ran a otvorů. Cena 25 centů.

Lékařská porada zdarma.
W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA